

Stowarzyszenie „mali bracia Ubogich” w Poznaniu

Stowarzyszenie *mali bracia Ubogich* („mali bracia” pisani małą literą, aby podkreślić służebność wolontariuszy na rzecz „Ubogich”, pisanych wielką literą jako wyraz szacunku) powstało we Francji w 1946 r. pod nazwą *les petits freres des Pauvres*, z inicjatywy młodego szlachcica Armanda Marqui-

set. Powstanie stowarzyszenia było odpowiedzią na ubóstwo panujące wśród osób starszych w powojennej Francji. Hasłem stowarzyszenia stało się zdanie „kwiaty przed chlebem”, aby podkreślić istotność bliskiego kontaktu z osobą starszą, który jest równie ważny jak pomoc materialna, a często by-

wa nawet ważniejszy. Działalność stowarzyszenia „mali bracia Ubogich” ma u swych podstaw takie uniwersalne wartości, jak:

- niepowtarzalność każdej istoty ludzkiej,
- godność każdego człowieka (kobiety i mężczyzny) niezależnie

od jego pochodzenia, wyznania, sytuacji społecznej, stanu zdrowia fizycznego i psychicznego,
 ➤ prawo każdego do wolności, braterstwa i wierności własnym przekonaniom.

Wkrótce po założeniu stowarzyszenia we Francji, powstały kolejne placówki w Casablance, Maroku, Chicago, Montrealu, a następnie w Hiszpanii, Irlandii i Niemczech. W roku 1979 cztery międzynarodowe stowarzyszenia *les petits freres des Pauvres* spotkały się w celu stworzenia Międzynarodowej Organizacji *des petits freres des Pauvres*, której celem było dzielenie się wspólnymi doświadczeniami i przyczynianie się do powstawania kolejnych placówek na całym świecie. W roku 2003 powstały oddziały stowarzyszenia w Polsce – w Poznaniu, Warszawie i Lublinie.

Celem stowarzyszenia *mali bracia Ubogich* jest niesienie pomocy (przede wszystkim pomocy duchowej) osobom starszym, chorym, znajdującym się w trudnej sytuacji życiowej oraz osobom samotnym.

Bardzo ważnym aspektem tej działalności jest łączenie pokoleń, wolontariuszami bowiem są bardzo często ludzie młodzi. Rolą wolontariusza jest przede wszystkim towarzyszenie osobie starszej, wysłuchanie jej, bycie partnerem w rozmowie czy na spacerze, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu jej autonomii.

Działalność poznańskiego oddziału stowarzyszenia polega zarówno na odwiedzinach wolontariuszy u osób starszych (w domach prywatnych oraz domach pomocy społecznej), jak i na spotkaniach organizowanych w siedzibie stowarzyszenia, gdzie podopieczni uczestniczą w wielu zajęciach edukacyjnych oraz w spotkaniach towarzyskich. Spotkania w siedzibie stowarzyszenia przypominają swym charakterem zajęcia na tzw. uniwersytetach III wieku, są jednak bardziej kameralne, odbywają się przy kawie, herbacie oraz drobnym poczęstunku. Nierzadko toczą się podczas nich żywiołowe dyskusje na wysokim poziomie. Spotkania te są dla wielu osób okazją do wyjścia z domu, wymiany z innymi ludźmi myśli, książek, zdjęć itp.

Podopieczni poznańskiego oddziału stowarzyszenia mają do wyboru następujące zajęcia: geriorytm (gimnastyka dla seniorów), zajęcia plastyczne, poranek filmowy, poranek literacki (na którym prezentowane są sylwetki i fragmenty twórczości pisarzy współczesnych), cykl „poczytaj mi wolontariuszko”, poranek muzyczny, spotkania z psychologiem, spotkania z ciekawymi gośćmi opowiadającymi o swoich pasjach, języki angielski, francuski i niemiecki. Raz w miesiącu w siedzibie stowarzyszenia są urządzone urodziny i imieniny seniorów, nierzadko odbywają się spotkania poetyckie czy koncerty, wyjścia do kina, teatru i galerii. Z okazji świąt bożonarodzeniowych i wielkanocnych wszyscy podopieczni stowarzyszenia mają okazję spotkać się na kolacji wigilijnej oraz na śniadaniu wielkanocnym. Organizowane są również wyjazdy wakacyjne dla seniorów oraz całodniowe letnie wycieczki. ◆

Zuzanna Hadryś
 ilustrujący przedstawione zagadnienie
 wywiad z podopiecznymi Stowarzyszenia
 zamieścimy w lutym numerze
 naszego serwisu.